

Derfom de Forflag, vi i Overeensstemmelse med det Foranførte tillade os at stille, bifaldes, vil det formeentlig være en Selvefølge at den særegne Forpligtelse bortfalder, som Forordningen af 3die April 1810 § 7 paa lægger Forstandere og Bestyrere for sauntlige Undervisningsinstituter og alle saadanne Skoler, som ei henhøre til de ringeste Almueskoler.

Medens hele Udvalget er enigt i det Forflag, der nedenfor findes fremfat som § 1, kunne Andersen, Faaborg, Frølund og Termansen ikke dele den Formening, at det skulde være nødvendigt, at der fra det Offentliges Side træffes nye og yderligere Tvangsforanstaltninger med Hensyn til Vaccinationen, idet vi nære den Overbevisning, at Folket nu har havt en saa tilstrækkelig Aulekning og Opfordring til at overbevise sig om Vaccinationens Hensigtsmæssighed og Gavnlighed, og at Erkjendelsen heraf er saaledes gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at ingen farlig Forsømmelse deraf vil være at befrygte ved at overlade Sagen til sin egen Gang.

Vi stille derfor principalt det Forflag, at Oven indskrænkes til den Paragraph, hvorom hele Udvalget er enigt.

Da vi imidlertid ansee den Forbindelse, hvori fortiden Vaccinationen er sat saavel med Vielsen som da især med Confirmationen, for at være saa urimelig og unaturlig, at den snarest mulig bør hæves, have vi troet subsidiairt at kunne tiltræde de andre Paragrapher, der stilles af Mindretallet, med følgende Endringer, hvori medundertegnede C. Jensen ogsaa er enigt:

at § 2 indskrænkes til det 1ste Punktum, og istedetfor 12 Aar sættes 13 Aar;

at i § 3 2 Rd. forandres til 1 Rd., og at til Paragraphen føies: „medmindre det ved Røgeattest godtgjøres, at det maa ansees farligt at foretage Vaccinationen.“

Vi formene derhos, at der bør tilføies følgende 2 nye Paragrapher:

„§ 5. Det paa ligger Præsterne at undersøge, om de Børn, som melde sig til Confirmationsforberedelse, ere vaccinerede eller have havt de naturlige Kopper, og forsaavidt dette ikke maatte være Tilfældet, da at opmuntre

vedkommende Forældre eller Bærger til at lade Vaccinationen foretage snarest muligt. Sfeer dette ikke, har Præsten strax efter Confirmationen derom at gjøre Anmeldelse for vedkommende Politimester, som da vil have at fremtvinge Vaccinationen saaledes, som foran er bestemt, og

§ 6, at Justitsministeren har at træffe saadanne Bestemmelser, som ansees fornødne for at tilveiebringe Sikkerhed for, at der kun anvendes sund Vaccine.“

Efterat ved det Foranførte de Indstillingspunkter ere begrundede, som ville blive fremfatte af hele Udvalget eller enkelte af dets Medlemmer, finder man sig opfordret til at udtale den Formening, at det er i høi Grad ønskeligt, at de gjældende Bestemmelser angaaende Vaccinationsvæsenet uunderkastes en Revision. Det vilde være let at godtgjøre Nødvendigheden deraf ved at paa vise deels Forrifter, der maae ansees i og for sig uheldige eller paa Grund af forandrede Forhold ere blevne overflødige og uhensigtsmæssige, deels Mangel paa Bestemmelser i Retninger, hvori Savnet af dem føles. Udvalget skal imidlertid ikke gaae nærmere ind herpaa, men indskrænke sig til at fremhæve Vigtigheden af Foranstaltninger, hvorved der sørges for, at der kun benyttes Vaccine, som er tagen af fuldkommen sunde Individuer, med Hensyn til hvilket sidste Punkt Fleertallet, som ovenfor bemærket, gjør et bestemt Forflag.

I Genhold til det ovenfor Udviklede foreslaes følgende Endringer i Lovforslaget:

Af Udvalget:

1) Istedetfor Lovforslagets Indhold sættes som § 1:

„Den i Forordningen 3die April 1810 § 10 indeholdte Bestemmelse, at ingen Uglevielse maa foretages, sørend Brudgom og Brud have beviist, at de ere vaccinerede eller have havt de naturlige Kopper, samt Macat 19de November 1811 § 10 angaaende Vaccination eller gennemgaaet Koppesygdom som Betingelse for at kunne stedes til Confirmation m. m., ophæves.“